

Rapport fra kulturskoleutvalget: Kulturskoleløftet.

Kulturskole for alle, 7.9.2010

Høringssvar fra sekretariatet for Den kulturelle skolesekken

Notat

Astrid Holen

Sekretariatet for Den kulturelle skolesekken

25. januar 2011.

Generelt:

Rapporten er tung å lese. Dokumentet er lite stringent, og det er vanskelig å få tak i hovedkonklusjonene. Det er videre lite samsvar mellom mandatet og utvalgets rapport, og det er ikke entydig om utvalget svarer fullstendig på oppdraget.

Om Den kulturelle skolesekken

Vi har valgt å konsentrere kommentarene til det som omhandler Den kulturelle skolesekken.

1. Samarbeid og rolleavklaring

På side 25 står følgende:

Når det gjelder kulturskolens samvirke med tilbud fra Den kulturelle skolesekken (DKS), finnes det ulike utfordringer og muligheter avhengig av om tilbudet/produksjonene kommer fra nasjonalt, regionalt eller kommunalt nivå. Det vil også være avhengig av om kulturskolen skal skape rammer og fordypning, knyttet til andres produksjoner eller om det er kulturskolen som "står for" det aktuelle tilbudet.

Her burde det vært henvist til St.meld. nr. 8 (2007-2008) der "arbeidsdelingen" mellom UKM (Ungdommens kulturmønstring), DKS og kulturskolene er beskrevet. Der står det:

I kulturskulane er såleis *opplæringa* viktigast, i Ungdommens kulturmønstring er det *aktiviteten* og i Den kulturelle skolesekken er det *opplevinga* som står i sentrum. Dette gjer at dei tre ordningane kan utfylle og styrkje kvarandre. Godt samarbeid og ei tydeleg rolleavklaring vil forenkle arbeidet i ordningane og medverke til å styrkje kunst- og kulturområdet for born og unge.

Kulturskolene skal altså ikke primært "stå for" tilbudene i Den kulturelle skolesekken, men skal skape rammer og fordypning. Og det bør være helt uavhengig av hvor tilbudet kommer fra, selv om samarbeidet kan være enklere med en lokal produksjon.

2. Øke antall kvalitetsproduksjoner

I oppsummeringen på s. 60 påstås det at det har vært få initiativ for å øke antall kvalitetsproduksjoner for barn. Det er en påstand vi ikke kjenner oss igjen i. Midler til nyproduksjon finnes for flere av uttrykkene i DKS, og de nasjonale aktørene arbeider aktivt både for å definere kvalitet og å heve kvaliteten på produksjonene.

3. Samarbeid mellom kunstfaglig og barnefaglig kompetanse

Vi slutter oss til ønsket om samarbeid mellom dem som har kunstfaglig og dem som har barnefaglig kompetanse, og det er det mange gode intensjoner om å få til. KUD og KD har et godt samarbeid, og det har også Nasjonalt senter i Bodø og sekretariatet. "Akilleshælen" i sitatet på s. 61 er i så henseende et tilbaketrukket stadium.

4. Samarbeid kulturskole/DKS

Det som står om DKS i rapporten, viser at kulturskolemiljøet fortsatt ikke kan akseptere den rolleavklaringen som er beskrevet i St.meld. nr. 8 (2007-2008), nemlig at kulturskolen først og fremst er et opplæringstilbud, og at det er Den kulturelle skolesekken som først og fremst skal stå for møtene med profesjonelle kunstnere i skoletiden, eller "opplevelsene" som det står i stortingsmeldingen.

Kulturskolelærere kan selvfølgelig også være profesjonelle kunstnere i DKS, men ikke per se. Lærere i kulturskolen må vurderes på lik linje med andre kunstnere og kulturarbeidere som ønsker å turnere i DKS, de kan ikke ha "klippekort" i Den kulturelle skolesekken. Som det står i St.meld. nr. 8:

Profesjonelle kunst- og kulturutøvarar som òg er tilsette i kulturskulane, vert på same måte som andre lokale kunstnarar nytta som utøvarar eller produsentar av lokale prosjekt i Den kulturelle skulesekken. Det er viktig å skilje mellom rolla som lærar i kulturskolen og det å vere profesjonell kunstprodusent.

Vi kan også henvise til intensjonsavtalen mellom sekretariatet for Den kulturelle skolesekken, Norsk kulturskoleråd og UKM som ble undertegnet i januar 2010, der det står følgende:

De tre aktørene skal være samarbeidspartnere og ikke konkurrenter. Derfor må særpreget i de tre ordningene dyrkes, samtidig som et viktig mål for samarbeidet må være å bidra til at de tre ordningene kan berike hverandre og utnytte hverandres spisskompetanse (Avtalen er vedlagt)

Det er påfallende at denne avtalen ikke er nevnt i rapporten fra Kulturskoleutvalget, og ikke tatt med på litteraturlisten. Det er vel unødvendig å si at den ble trukket fram og omtalt på det høringsmøtet som sekretariatet hadde med utvalget.

Når rapporten på s. 80 henviser til St. meld. nr. 39 (2002-2003) *Ei blot til lyst*, skal en være klar over at setningen

"Arbeidet med Den kulturelle skolesekken på lokalt plan **skal** [rapportens utheving] gjennomføres i et samarbeid mellom grunnskolen, musikk- og kulturskolen og kulturlivet ellers..."

er den eneste setningen som står i motsetning til det som står i den andre stortingsmeldingen som kom nesten samtidig: St. meld. nr. 38 (2002-2003) *Den kulturelle skulesekken*. Her står det at kommunen selv må legge til rette for samarbeid mellom den enkelte skole og alle kulturaktørene i kommunen (inklusive kulturskolen), men at det er opp til den enkelte kommunen å finne ut hvordan samarbeidet kan være (s. 49).

Det er dette ”skal” i st.meld. nr. 39 som har vært en akilleshæl hele tiden, dessverre, og det er å håpe at dette snart er et tilbakelagt stadium.

5. Kulturskolen som ressurscenter

I punkt 4.4 (side 59 ff) er omtalt noen eksempler på kommuner der kulturskolen er et ressurscenter for lokale DKS-produksjoner (Trondheim og Tromsø). Disse to eksemplene gode, og slett ikke enestående. Noen flere eksempler er beskrevet i punkt 5.7 (s. 80 ff), og disse to punktene (4.4 og 5.7) burde kanskje vært bedre koordinert.

Det kan synes lett å slutte seg til hovedkonklusjonene på side 82 om at kulturskolen bør ta ansvaret for lokal koordinering og praktisk tilrettelegging av Den kulturelle skolesekken. Men det er ikke alle steder at det er det mest hensiktsmessige.

For det første er kommunene i Norge svært forskjellige, og noen steder kan det være helt andre miljøer som har de beste forutsetningene for koordineringsarbeidet. Siden lokal forankring er et av prinsippene i Den kulturelle skolesekken, må det være åpning for ulike måter å organisere arbeidet på.

For det andre understreker utvalget selv, på s. 88, at kulturskolenes kjernevirksomhet må ha en sentral rolle i den framtidige kulturskoleutviklingen, særlig i lys av at det er 27 000 søkere på venteliste for å få et kulturskoletilbud i Norge.

Men at kulturskolen **kan** være en ressurs for DKS lokalt, er selvsagt.

6. Profesjonelle aktører i kulturlivet / frivillige organisasjoner

I rapportens punkt 4.5 listes opp en del frivillige organisasjoner som kan være samarbeidspartnere for kulturskolen. Norsk scenekunstbruk og Norsk forfattersentrum hører ikke hjemme blant frivillige organisasjoner, og de to institusjonene har også fått en meget upresis omtale i rapporten. De er begge formidlere av profesjonell kunst og kultur gjennom Den kulturelle skolesekken, og de er begge utpekt til å være nasjonale aktører i DKS på sitt kunstfelt, på linje med Rikskonsertene, som er beskrevet under 4.6 Andre kulturarenaer for barn og unge.

Sluttord

Det er trist at rapporten er såpass upresis og vag. Kulturskolene, som virkelig er et flaggskip for Norge og som er så viktige i lokalmiljøene, hadde fortjent mye bedre.

Kopi til Kulturdepartementet

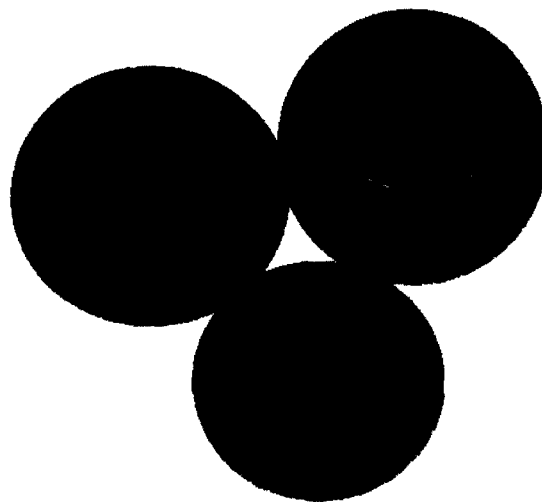
INTENSJONSAVTALE

Regjeringen gir klare signaler om behovet for samarbeid mellom kulturskolene, Den Kulturelle skolesekken(DKS) og Ungdommens kulturmønstring (UKM). I Stortingsmelding nr 8(2007/2008) *Kulturell skulesekk i framtida står følgende:*

Regjeringa sin kulturpolitikk for born og unge er oppbygd av fleire viktige ordningar. Dei mest sentrale ordningane er dei kommunale kulturskulane, Ungdommens Kulturmønstring (UKM) og Den kulturelle skulesekken (DKS).

Kulturskulane skal gje born og unge eit tilbod om opplæring i skapande og utøvande kunstformer. UKM er landsomfattande, og gjennom ei rekkje lokale og regionale kulturmønstringar får born og unge opptre med ulike innslag og treffe andre. DKS skal medverke til at elevar får oppleve og utvikle forståing for profesjonell kunst og kultur.

I kulturskulane er såleis opplæringa viktigast, i UKM er det aktiviteten og i DKS er det opplevinga som står i sentrum. Dette gjer at dei tre ordningane kan utfylle og styrkje kvarandre. Godt samarbeid og ei tydeleg rolleavklaring vil styrkje kunst- og kulturområdet for born og unge.

Mål for intensjonsavtalen:

Det er allerede mange gode eksempler på samarbeid mellom ordningene, men disse er ofte tilfeldige og svært personavhengige. Gjennom denne intensjonsavtalen vil de tre nasjonale organisasjonene bidra til styrket og mer koordinert samhandling lokalt, regionalt og nasjonalt.

Intensjon 1: Avklaringer og møtepunkter

De tre aktørene skal være samarbeidspartnere og ikke konkurrenter. Derfor må særpreget i de tre ordningene dyrkes, samtidig som et viktig mål for samarbeidet må være å bidra til at de tre ordningene kan berike hverandre og utnytte hverandres spisskompetanse. Ledelsen i de nasjonale organisasjonene / sekretariatet bør ha samrådsmøter to ganger pr. år.

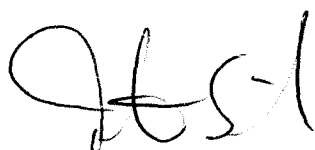
Intensjon 2: Informasjonsspredning

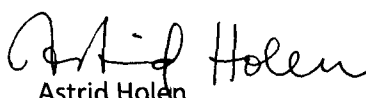
Eksempler på gode prosjekter og samarbeid (beste praksis) samles og sendes ut i alle tre nettverk. Samarbeidet synliggjøres og drøftes i nettverkssamlinger hos alle tre på regionalt og nasjonalt plan.

Intensjon 3: Ideutvikling og nye prosjekt

Partene skal bidra til et styrket kunst- og kulturområde for barn og unge gjennom å utarbeide felles prosjekter. Eksempler på prosjekttema kan være kulturelt mangfold, ny teknologi i kunsten, ungdom som arrangører og talentutvikling.

Oslo 01.02.2010

Torstein Siegel
UKM Norge

Astrid Holen
DKS

Oddvin Vatlestad
Norsk kulturskoleråd